

Inger Støjbergs tale ved 3. behandlingen af koranlov

Taler

Inger Støjberg
Formand for
Danmarksdemokraterne

Dato

7. december 2023

Sted

Folketingets talerstol,
Christiansborg

Omstændigheder

Tale ved 3. behandling af lovforslag nr. L 65: Forbud mod utilbørlig behandling af skrifter med væsentlig religiøs betydning for et anerkendt trossamfund.

Det er en trist dag i dag. Om lidt vedtager Folketinget et indgreb i ytringsfriheden, og det er en skamlet i en tid, hvor demokratierne i verden bliver presset af ufrie kræfter. Når koranloven lige om lidt bliver vedtaget, er det desværre jo et vidnesbyrd om, at regeringen og de partier, der stemmer for, er bukket under som følge af de trusler, der er oplevet imod i landet. Det er trusler, der kommer fra folk, lande, der ikke deler det værdisæt, som vi nu lever under. En indskrænkning af ytringsfriheden er forkert i et moderne, oplyst samfund som det danske. I et moderne og oplyst samfund som vores burde vi altid gå forrest og forsvare frihedsrettighederne, ikke at indskrænke dem. Men det er skammeligt nok, præcis hvad der kommer til at ske i dag. Tro ikke, at der er nogen i mit parti, der vil brænde koraner af. Det er slet ikke det, det handler om. Det handler om at stå fast på selve det fundament af frihedsrettigheder, som generationer før os har lagt, og som Danmark er bygget på. Det er et fundament, som igennem årtier er blevet gjort større og stærkere lige indtil i dag, hvor vi med et øksehug hakker et hjørne af ytringsfriheden. Det er ikke et hjørne, som vi selv har besluttet med hinanden skulle væk, men et hjørne, som fundamentalistiske og ufrie kræfter har krævet vi skal fjerne.

Det er en falliterklæring fra regeringens side, og hvad forestiller de sig egentlig, og hvad forestiller de folketingsmedlemmer, der nu kommer til at stemme for lige om lidt, sig, der vil ske nu? Når vi forbyder såkaldt utilbørlig omgang med Koranen, vil de her ufrie kræfter bukke sig i støvet og sige tak og love, at de aldrig mere vil høre nogen krav fra deres side om, at vi skal leve på en anden måde, end vi gør i dag, og lade os være i fred? Nej, det er med sikkerhed det, der

ikke kommer til at ske. Man kan ikke forhandle med ondskab, man kan ikke indgå et kompromis med terrororganisationer og terrorregimer, der er kun død eller overlevelse, og det overser regeringen fuldstændig i sin naivitet, alt imens de sidder og jubler i Teheran. Nu står det 1-0 til islamisterne.

Regeringen har brugt rigtig mange kræfter på at argumentere med Danmarks sikkerhed, og det er jo et velkendt middel, når man skal lukke munden på kritikere, for det er enormt svært at argumentere imod frygt. Men ufrie muslimske kræfter kommer til at kræve mere og mere, og nu ved de, at de kan koste rundt med et flertal i Folketinget, og flertallet kommer dermed til at gå de ufrie kræfters ærinde, og det sikrer altså på ingen måde danskerne imod hverken terror eller særkrav. Når koranloven bliver vedtaget, betyder det ikke blot, at vi passivt ser til, at vores frihedsrettigheder bliver udfordret, så opgiver vi, og det er derfor, jeg i dag vil advare på det kraftigste imod den her indskrænkning. For med vedtagelsen her i dag får islamistiske, fundamentalistiske kræfter lige præcis det ud af det, at de kan se, at det kan betale sig at true os. At regeringen ikke kan se det, er mig ubegribeligt naivt. Vedtagelsen betyder, at nu er det voldsmandens veto, der dikterer rammerne for omfanget af vores rettigheder, og det er skammeligt.

Jeg er ikke i tvivl om, at der i øjeblikket er en islamistisk vækkelse ikke bare i Danmark, men i store dele af den vestlige verden, og hvis ikke vi står fast nu, taber vi, og så bliver Danmark forandret for altid. Vi ser det i gaderne for øjeblikket, hvor Hamasstøtter med stor voldsomhed og aggressivitet råber på jihad. Regeringen har pustet sig op og blæst til kamp imod de her demonstrationer, som vi har set. Det er en kamp, som jeg fuldstændig støtter, men problemet er bare, at regeringen på den ene side er enormt hård i sin retorik, men når det kommer til handling, er det noget helt andet. For regeringen slår sig jo op på at ville være hård og konsekvent, sætte ind imod de her Hamasstøtter, der bifalder islamisk terror, men i virkelighedens verden indfører regeringen nu en lovgivning, der indskrænker danskernes rettighed til at kritisere islam, altså at gå i rette med de mennesker, der går ude i gaderne. De to ting hænger ganske enkelt ikke sammen.

Muhammedkrisen har formet mig, ligesom den uden tvivl har været med til at definere det Danmark, som vi kender i dag. Dengang stod den daværende regering fast, dengang havde vi en statsminister i Anders Fogh Rasmussen og en udenrigsminister i Per Stig Møller, der stod fast på pressefriheden, og som var på

frihedsrettighedernes side. Betød det, dansk erhvervsliv er presset, og at nogle virksomheder oplevede boykot af deres varer i en tid, levede vi under et pres fra terrorister, levede vi med en forhøjet terrortrussel dengang? Ja, det gjorde vi, men vi vandt på den lange bane. Vi viste, at vi ikke lod os presse af ufrie kræfter i Mellemøsten og herboende muslimer, der mentalt lever i Mellemøsten, og vi bevarede i høj grad vores selvrespekt som det frie, udviklede land, vi er.

Jeg har med vilje undladt at nævne mange af de uklarheder, som ligger i lovforslaget, f.eks. det faktum, at politifolk nu kommer til at stå i mange vanskelige situationer om, hvorvidt de skal gribe ind eller ej, og regeringen har helt arrogant sagt, at det vil de lade være helt op til domstolene at afklare. Det er i øvrigt domstole, som i mange år har haft problemer med netop muslimer, der ganske enkelt ikke respekterer, at selve fundamentet i vores retssystem er menneskeskabt af demokratisk vedtagne love, ikke sharia, og det er de muslimer, der lige præcis i årevis har udvist foragt over for det danske retssystem ved ikke f.eks. at rejse sig for dommerne. Nu skaber vi så en retstilstand, hvor man må brænde grundloven og alle mulige andre love alt det, man vil, men man må ikke hive så meget som en eneste side ud af Koranen. Det er da ærlig talt at sætte ild til bålet og gøre arbejdet vanskeligere for dommerne. Vi skaber desuden så også en retstilstand, hvor en syrisk systemkritisk flygtning eller iransk flytning, der kommer hertil for at søge asyl i Danmark, fordi vedkommende har udvist foragt for den muslimske levevis, f.eks. ved at skænde Koranen og derfor risikere fængsel i sit eget hjemland, ville få asyl i Danmark, men han eller hun vil så blive smidt i fængsel i Danmark for at gøre præcis det samme. Det vil da blandt ufrie kræfter blive opfattet som præcis det, det er, nemlig et knæfald for islam.

Der er definerende øjeblikke i et land, og Muhammedkrisen var en af dem. Dengang havde vi som sagt Anders Fogh Rasmussen, der stod på den rigtige side af friheden. Samarbejdspolitikken under anden verdenskrig var et andet definerende øjeblik. Dengang stod den daværende danske regering på den forkerte side. Man troede nøjagtig som nu, at man kunne forhandle og indgå et kompromis med ondskaben, men det kan man ikke. I 1943 gjorde danskerne op med samarbejdspolitikken, og her 80 år for opgøret med samarbejdspolitikken begår den nuværende regering præcis den samme fejl, som man gjorde i 1940: Man tror, man kan indgå et kompromis med ufriheden, men det kan man ikke.

Da regeringen i sommer fremlagde deres planer om indgrebet i ytringsfriheden,

skubbede udenrigsministeren behændigt svenskerne foran sig. Han sagde, at Sverige nu også vil begrænse ytringsfriheden, og derfor hastede det, at vi gjorde det samme. Gjorde vi ikke det, ville vi sætte os selv i en situation, hvor vi ville tiltrække os meget stor opmærksomhed fra terroristers side, og derfor ville terrorrisikoen her i Danmark stige. Det er bare ikke rigtigt, for der er intet, der tyder på, at svenskerne griber ind, og det er endda, selv om det betyder, at det kan blive sværere for dem at blive optaget i NATO. Tænk sig engang, vi skaber os nu en situation, hvor Sverige har overhalet Danmark i at stå fast på principperne. Tænk, at svenskerne står fast på frihedsrettighederne, mens den danske regering i høj grad bøjer sig for voldsmanden veto.

Hvis alle her i Folketinget i dag stemte i overensstemmelse med deres overbevisning, ville det her indgreb over for ytringsfriheden ikke blive vedtaget. Jeg ved, at der sidder flere i salen i dag, som ikke stemmer efter deres egen overbevisning, men stemmer for loven, fordi de er medlem af et af regeringspartierne. Det betyder, at når loven lige om lidt bliver vedtaget, sker det, uden at der er et reelt flertal for det. Det er på alle måder trist, det er heller ikke demokratisk, og det er i øvrigt også imod det, vi selv skriver under på, når vi skriver under på grundloven. Tænk, at vi lige om lidt indskrænker ytringsfriheden på den baggrund. Det vil historien dømme os hårdt for og med god grund. Danmarksdemokraterne stemmer imod lovforslaget.

Kilde

ft.dk

Kildetype

Dokumentation på online medie

Tags

Danmarksdemokraterne, Folketingstale, Politisk tale

Relateret

Karina Lorentzen Dehnhardts tale ved 3. behandlingen af koranlov
7. december 2023

Mai Mercados tale ved 3. behandlingen af koranlov
7. december 2023

Steffen Larsens tale ved 3. behandlingen af koranlov
7. december 2023

Jon Stephensens tale ved 3. behandlingen af koranlov
7. december 2023

Lars Boje Mathiesens tale ved 3. behandlingen af koranlov
7. december 2023

Lisbeth Bech-Nielsens tale ved 3. behandlingen af koranlov
7. december 2023

Pernille Vermunds tale ved 3. behandlingen af koranlov
7. december 2023

Rosa Lunds tale ved 3. behandlingen af koranlov
7. december 2023

Theresa Scavenius tale ved 3. behandlingen af koranlov
7. december 2023

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/inger-stojbergs-tale-ved-3-behandlingen-af-koranlov>